

Letnik I, številka 1, maj 2016

EŠNOVINE

Časopis dijakov Ekonomske šole Murska Sobota,
Srednje šole in gimnazije

NOVA pridobitev za širjenje obzorij dijakov Ekonomske šole

REZULTAT dela zagnanih in vedoželjnih mladih novinarje

Izdajatelj: Ekonomska šola MS,
Srednja šola in gimnazija,
Noršinska ulica 13, 9000 MS
Odgovorna urednica: Simona Musič
Zbrala, uredila, oblikovala:
Simona Musič
Člani novinarskega krožka:
Valentina Ščap, Lara Seredi,
Benjamin Vitez, Aleš Verbančič,
Doroteja Šooš
Drugi sodelujoči dijaki: Mihaela
Balažič, Rene Barber, Nina Fujs,
Katrina Gomboc, Anja Horvat,
Romanela Horvat, David Vunderl
Sodelujoči učiteljci: Evelina
Katalinič, Nataša Gomunik
Fotografije: nepodpisane so iz
arhiva EŠ
Naslovnica in zadnja stran:
Romanela Horvat

Pozdravljeni, dragi bralci in bralke!

Ponosno vam predstavljam prvi pravi pisni rezultat dela novinarskega krožka dijakov Ekonomske šole Murska Sobota: EŠ Novine. Hvala vsem članom krožka ter našim zunanjim sodelavcem za raznovrstne prispevke, vaš trud in čas. Z nami delite svoje poglede, doživetja, občutke, znanje... in tako bogatite nas vse. Kajti: vsi živimo pod istim nebom, pa nimamo istega horizonta (Konrad Adenauer, nemški politik).

Hvala tudi ravnatelju, da nam je omogočil delovanje krožka ter izdajo časopisa.

Če bodo EŠ Novine dobro sprejete, obljubljam, da se v naslednjem šolskem letu spet 'oglasimo'. Zato že sedaj vabim vse, ki radi pišete, imate zanimive izkušnje, hobije, znanja ali karkoli, kar bi želeli deliti z drugimi, da nam pomagate s svojim prispevkom.

Ker se z naglimi koraki približuje konec šolskega leta, vam želim obilo uspeha, lepe ocene pa tudi kaj sreče ne bi bilo odveč. Potem pa VESELO NA POČITNICE!

Simona Musič,
mentorica Novinarskega krožka ter
urednica EŠ Novin

KAZALO

3	Naš ravnatelj malo drugače	14	Zaključevanje srednje šole
6	Nagovor predsednika dijaške skupnosti EŠ	15	Domovina je tam, kjer je moj dom
7	Predsednica dijaške skupnosti v novem šolskem letu	17	Običaji na Gregorjevo
8	Kako se učiti ob koncu šolskega leta	18	Enrique Iglesias
9	Nekaj o učenju in pomnjenju	19	Šolski ban
10	Moje doživljanje Portugalske	20	Tetoviranje
11	Na otoku večne pomladi	22	Šale
12	Na državnem tekmovanju		

NAŠ RAVNATELJ MALO DRUGAČE

Pozdravljeni g. Darko Petrijan! Vsi vas poznamo kot našega ravnatelja, torej glavnega na šoli, zato bi zelo radi izvedeli kaj več o vas. Pripravljenih imam nekaj kratkih vprašanj, s pomočjo katerih bomo preleteli vaše življenje, kariero in zanimanja. Pa kar začnimo.

1. *Najprej bi Vas vprašala o Vaši srednji šoli. Katero srednjo šolo ste obiskovali? Katere predmete ste imeli najraje, katerih niste marali? Mogoče kakšen najljubši srednješolski dogodek, ki se ga radi spominjate?*

Srednjo šolo sem obiskoval v Murski Soboti, takrat se je imenovala Srednješolski center tehniško-pedagoške usmeritve; to je današnja Srednja poklicna in tehniška šola. Izobraževal sem se za strojnega tehnika, to pa zaradi tega, ker me je za ta poklic navdušil oče, ki je tudi sam bil zaposlen v tehniškem poklicu. Velikokrat sem mu pomagal pri kleparskih delih na strehah hiš.

Povedati moram, da me na srednjo šolo vežejo zelo lepi spomini. V razredu smo bili sami fantje, zato smo se v šolskih odmorih pogosto družili z dekleti iz tekstilnih oddelkov, kjer so večinoma prevladovala dekleta. Na pomoč so nam priskočila tudi na maturantskem plesu, ki mi je ostal v lepem spominu, saj smo se tudi mi takrat naučili prvih plesnih korakov latinsko ameriških in standardnih plesov. Rad se spominjam dogajanj v delavnicah praktičnega pouka, kjer smo se naučili veliko uporabnega. Zelo sem hvaležen učiteljem, ki so takrat poučevali. Z mnogimi se še sedaj velikokrat srečamo, spijemo kakšno kavico in obudimo spomine na tiste čase. Zelo rad sem imel strokovne predmete, tehniško risanje, fiziko, matematiko, slovenščino, nemščino. Mislim, da ni bilo predmeta, ki ga ne bi maral. Vsak predmet mi je dal nekaj za poklic, izobrazbo in življenje. Vedno sem težko čakal tudi pouk športne vzgoje, zlasti ko smo v telovadnici igrali nogomet.

2. *Kakšna je bila vaša študijska in poklicna pot?*

Po obveznem 15- mesečnem služenju vojaškega roka sem se vpisal na študij strojništva na Tehniški fakulteti Univerze v Mariboru. Takrat je bilo na razpolago veliko kadrovskih štipendij in spomnim se, da sem lahko izbiral med kar štirimi različnimi delodajalci. Odločil sem se za podjetju Elrad iz Gornje Radgone, kjer sem se po končanem študiju tudi zaposlil. Delal sem v razvojnem oddelku, kjer smo razvijali kanalnike za televizorje. Jaz sem bil zadolžen za razvoj ohišij za kanalnike.

Po treh letih je podjetje šlo v stečaj, zato je bilo potrebno iskati nove priložnosti. Novo delovno mesto se mi je ponudilo na Srednji strojni in tekstilni šoli v Murski Soboti, kjer je bil razpis za delo učitelja strokovno teoretičnih predmetov. In ker se mi je delo učitelja zdelo zanimivo, sem sprejel ta, za mene nov izziv. Na šoli sem kar nekaj let učil strokovno-teoretične predmete s področja strojništva, npr. pnevmatiko in hidravliko, energetiko, mehaniko, kasneje pa še računalništvo in informatiko. Ker pa sem razmišljal tudi za naprej in me je zanimalo tudi področje ekonomije, sem se vpisal na Ekonomsko-poslovno fakulteto v Mariboru, kjer sem ob delu zaključil študij poslovne informatike. Zadnji dve leti službovanja na Srednji strojni in tekstilni šoli sem svojo učno obvezo dopolnjeval tudi že na Ekonomski šoli v Murski Soboti, kjer sem se kasneje stalno zaposlil.

3. *Ste že kot študent pomislili, da boste enkrat ravnatelj?*

Ne, na to kot študent res nikoli nisem pomislil, saj sem si svoje delo v začetku kariere bolj predstavljal v gospodarstvu. Ker pa me je življenska pot kasneje zapeljala v pedagoške vode, se mi je po 15 letih poučevanja v srednjih šolah čisto po naključju ponudila priložnost, da najprej postanem pomočnik ravnatelja in kasneje ravnatelj. Naš sedanji direktor dr. Beno Klemenčič me je januarja 2008, ko je prevzel ravnateljstvo, oziroma direktorsko mesto na Ekonomski šoli Murska Sobota, povabil k sodelovanju, da bi postal njegov pomočnik. Ker imam rad nove izzive, sem delo pomočnika z veseljem sprejel. Že prej pa sem kot učitelj urejal urnike za našo šolo, kar mi je na nek

način pomagalo, da sem imel pregled nad pedagoškim procesom v vseh izobraževalnih programih. Oktobra 2008 sem najprej postal v. d. ravnatelja, 1. marca 2009 pa sem začel svoj prvi petletni mandat ravnateljstva.

4. Kakšne pa so bile vaše želje glede poklica? So se uresničile?

Moram povedati, da mi je življenje na poklicni poti prineslo veliko lepega in zanimivega, pa čeprav pogosto ni bilo vse načrtovano. To je čar življenja, da smo sposobni sprejemati nove izzive in si zadati nove cilje. Tudi tista tri leta, ki sem jih preživel v podjetju Elrad, so mi dala mnogo znanja in izkušenj na področju razvojnega in timskega dela, ki sem ga kasneje prenašal tudi na dijake. Delal sem v timu, kjer smo sodelovali inženirji elektrotehnike in strojništva. Bilo nas je pet.

Junija 1991 se je zgodila tudi osamosvojitvena vojna. Ker sem takrat bil častnik v rezervni sestavi teritorialne obrambe Slovenije, sem moral zapustiti svojo družinico, takrat sem imel že leto in pol starega sinčka, in se udeležiti desetdnevne vojne za samostojno in neodvisno Slovenijo. Po vojni so me vabili tudi v Slovensko vojsko, vendar sem raje ostal v podjetju Elrad. Okusil sem tudi grenkobo stečaja podjetja, vendar si je v tistem obdobju na nek način bilo lažje poiskati novo zaposlitev, ker je bilo več priložnosti in več delovnih mest, kot jih je danes. Po službovanju v gospodarstvu pa sem izziv našel v šolstvu, kjer sem še danes. Srečen in zadovoljen sem, kajti delo učitelja ni samo poklic, je tudi poslanstvo in to kar delam, delam s srcem in veseljem.

5. Ali Vam je družina vedno stala ob strani in ali se Vam to zdi pomembno?

To, da ti družina stoji ob strani, se mi zdi zelo pomembno. Sem poročen, Imam dva sinova: eden je zaposlen kot zdravnik v UKC Maribor, drugi še študira na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo. Preden sem postal ravnatelj, sem imel veliko več časa za družino in tudi za hobije svojih otrok. Spomnim se, da sem jih vozil v glasbeno šolo, pa k verouku, modelarstvu, na ure pravljic v knjižnico, skupaj smo trenirali tudi karate. Zelo lepi spomini me vežejo na tisto obdobje. Ko sem postal ravnatelj, pa je tega časa za družino ostalo dosti manj. Moram povedati, da velikokrat prihajam v službo tudi ob sobotah, včasih tudi ob nedeljah, ker pač rešujem tiste stvari, ki jih med tednom ne uspem narediti. Od kar imamo novo šolo, se pri nas ob vikendih zvrsti tudi mnogo drugih dogodkov, ki niso izključno vezani na šolo, npr. športne prireditve, tekmovanja, obletnice, koncerti in še kaj, na katera sem vabljen in se kot predstavnik šole moram udeležiti. Mi pa zelo veliko pomeni, da mi družina stoji ob strani in me podpira. Nasploh je pomembno, da se v družini vsi podpiramo in stojimo drug drugemu ob stranu, kajti tako je življenje lepše in je lažje prebroditi težave, ki se pojavijo.

6. Sedaj, ko sva se že sprehodila skozi Vašo zgodovino, ali bi mi zaupali, kako se počutite v tej veliki vlogi? Ali tudi doma nadaljujete svoje delo?

Seveda pogosto tistega, kar ne dokončam v službi, opravi doma, za računalnikom. Ampak to pač zahteva poklic ravnatelja. V tej vlogi se počutim zelo v redu, rad opravljam svoje delo. Veseli me, da sem med dijake, da me razveseljuje s svojimi učnimi dosežki in dosežki na mnogih drugih področjih. Prav tako me veseli delo z našimi učitelji, za katere moram povedati, da so strokovni in predani svojemu delu. Vem, da se trudijo po svojih najboljših močeh, da bi vam dali tisto, kar boste potrebovali za maturo, študij, poklic in življenje.

7. Zdaj že vsi vemo, da na sebi nosite veliko breme in odgovornost, ko vodite šolo. Gotovo nimate veliko prostega časa?! Ampak, če se že kaj časa najde, s čim se najraje ukvarjate?

Najde se tudi prosti čas za sprehode z družino in našo Zojo, zlato prinašalko. Pa tudi kdaj za športne aktivnosti, ki sem jih vedno imel rad. Že od nekdaj rad igram nogomet; kot dijak sem recimo igral za NK Tišina. Včasih igram tudi košarko, tenis, namizni tenis, rad plešem. Obožujem morje in hribe.

Ja, voditi šolo pa je velika odgovornost. Predvsem v zadnjih treh letih, ko je dijakov dosti manj, kot jih je bilo včasih in je potrebno zagotoviti delo za vse zaposlene ter poskrbeti, da učni proces teče tako, kot je treba. To pač zahteva več dela doma in manj prostega časa za tiste hobije, ki sem jih včasih imel rad.

8. *Vaši govori na šolskih proslavah se mi vedno zdijo nekako polni vašega navdušenja do dela na šoli. Čutimo veliko naklonjenost do nas dijakov, vedno nam lepo svetujete. Ali bi mogoče sedaj z nami podelili kakšno misel ali osebni moto, ki vam je pomagal skozi težke čase in vam dajal upanje?*

Vedno poskušam biti realist s kančkom optimizma. Do vseh ljudi moramo biti spoštljivi, predvsem pa moramo odrasli biti vzgled mlajšim generacijam, torej vam dijakom. Vi boste naša prihodnost.

Ne prelagajte nalog na naslednje dni, torej tisto, kar lahko storite danes, ne prelagajte na jutri. Šolske naloge delajte sproti, ker so še sveže. Bodite vedno pošteni do drugih, ne naredite drugim tistega, kar ne bi želeli, da drugi naredijo vam.

Vedno sem se držal tega, da sem do drugih spoštljiv, pravičen, da nikoli nikogar ne prizadenem. Mi pa dijaki in zaposleni na šoli veliko pomenite, zato si želim, da skupaj soustvarjamo življenje in delo na šoli. Bodite komunikativni, kritično razmišljajte, ne bodite kimavci. Torej, izrazite svoj jaz, svoje prepričanje, živite svoje življenje in sledite tistim ciljem, ki si jih boste zadali in nikoli ne obupajte na svoji poti.

9. *Zdaj pa še nekaj kratkih kviz vprašanj:*

- *Zadnja knjiga, ki ste jo prebrali? **** Da Vincijeva šifra.
- *Najljubši film? **** Titanik s Kate Winslet in Leonardom DiCapriem v glavnih vlogah.
- *Zadnji film, ki ste si ga ogledali v kinu? **** 50 odtenkov sive
- *Na katerem glasbenem koncertu ste najbolj uživali? **** Uživam na vseh glasbenih koncertih, veliko smo jih organizirali na šoli. Nazadnje mislim, da je bila grupa Vigor in Hrvaški pevec Dražen Zečić, koncert Jana Plestenjaka, pa tudi koncert Oliverja Dragojeviča in Dalmatinskih klap, ki jim vedno rad prisluhnem. Tudi na morje rad zahajam v Dalmacijo. V Makarski sem bil zdaj že 5 let zaporedoma in tam se na glavnem trgu vedno zgodi kakšen koncert teh dalmatinskih klap, ki jim res rad prisluhnem. Rad imam tudi gledališče in opero.
- *Glasbeni hit, ki se ga trenutno najprej spomnite? **** Adele: Hello. Hit od Justina Bieberja, ki so mi ga zapele učenke OŠ Beltinci, ko smo se vračali iz nastopa v Termah Vivat. Rad poslušam tudi Modrijane, skratka poslušam čisto vse.
- *Harmonika ali kitara? **** Sam igram harmoniko ampak rad prisluhnem tudi kitari.
- *Real ali Barcelona? **** Bolj sem naklonjen Barceloni, zaradi našega odličnega vratarja Jana Oblaka pa tudi Atleticu Madridu.
- *NK Maribor ali Olimpija? **** Sem navijač NK Maribor, če pa bo Olimpija prvak, pa jim tudi privoščim.
- *Sidarta, čuki ali Modrijani? **** Modrijani, čeprav poslušam tudi Sidartha in marsikdaj prisluhnem tudi Čukom.

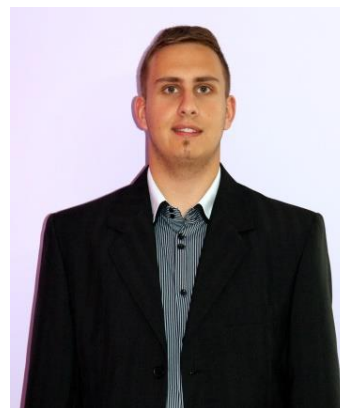
Najlepša hvala za vse odgovore in Vaš čas, ki ste si ga vzeli za nas. Povedali ste nam veliko zanimivega! Želim vam uspešno delo še naprej.

Pogovarjala se je: Lara Seredi, 1. c.

NAGOVOR PREDSEDNIKA DIJAŠKE SKUPNOSTI EŠ

Ekonomška šola Murska Sobota je šola z več kot 70-letno tradicijo, uspehi in ambicijami. Poleg vseh učnih programov omogoča številne interesne dejavnosti, s katerimi lahko vsak posameznik razvije svojo ustvarjalnost in talente na področjih glasbenega in likovnega ustvarjanja, fotografije in filma, športnih dejavnosti ipd.

Ena izmed teh dejavnosti na šoli je tudi Dijaška skupnost, ki povezuje vse dijake naše šole. Dijaška skupnost ima v šoli zelo velik pomen, saj sodeluje na mnogo področjih in na različne načine. Organizira npr. razne prireditve, predajo ključa, krst fazanov, volitve, itd. Sodeluje tudi v humanitarnih in prostovoljnih projektih (dobrodelnih akcijah).

Poleg vseh teh dejavnosti pa je njena glavna naloga, da krepi odnose med dijaki in profesorji ter jih povezuje. Vsako leto deluje bolj aktivno, saj želimo na vsak način našim dijakom omogočiti vedno več možnosti za preživljanje prostega časa in za razvoj njihovih sposobnosti.

Z Dijaško skupnostjo sodelujejo profesorji, ravnatelj in celotno vodstvo šole. Vsi nam vedno prisluhnejo in so nam pripravljene pomagati. Svoje predstavnike imamo tudi v Svetu zavoda šole, komisiji za prehrano in komisiji za kakovost.

Dijaška skupnost je sestavljena iz vodstva in parlamenta. Parlament skupnosti sestavljajo predsedniki posameznih razredov naše šole, vodstvo skupnosti pa sestavljajo predsednik, podpredsednik, pomočnik predsednika, varuh dijakovih pravic, zapisnikar in vodja projektne skupine. Njeno delo nadzorujeta mentorica dijaške skupnosti in ravnatelj šole.

V šolskem letu 2014/15 je dijaška skupnost dobila tudi svoj kabinet, v katerem se vsakodnevno sestaja vodstvo dijaške skupnosti.

Dragi dijaki, ne bodite preveč popustljivi do sebe. Kdo drug, če ne vi, bo spreminjal svet na bolje!? Da pa bi to lahko storili, boste potrebovali znanje, vztrajnost in zavedanje, da brez truda uspeha ni.

Želim vam, da bi se dobro počutili v naših šolskih prostorih, da bi s sošolci tkali nova prijateljstva, in da bi razumeli, da so učitelji tu za vas in zaradi vas ter da bi željno pridobivali informacije in znanja, ki vam jih posredujejo. Upam, da vam bodo srednješolska leta, ki spadajo med najlepše življenjsko obdobje, ostala v najlepših spominih.

David Vunderl,
predsednik dijaške skupnosti

NOVA PREDSEDNICA DIJAŠKE SKUPNOSTI

Dne 13. maja 2016 so na naši šoli potekale volitve za predsedniški stolček Dijaške skupnosti EŠ. Dosedanji predsednik David Vunderl namreč to šolsko leto zaključuje šolanje. Kandidatke so bile: Anja Horvat iz 3. c ter Sara Gomboc in Valentina Ščap iz 3. a.

Največ glasov dijakov je dobila Valentina Ščap, ki smo jo kot zmagovalko in s tem bodočo predsednico Dijaške skupnosti, vprašali nekaj malega o njej sami ter o njenih motivih ter ciljih glede te funkcije.

1. Povej nam nekaj o sebi.

Sem Valentina Ščap, dijakinja 3. letnika ekonomske gimnazije. Sem komunikativna, družabna oseba. Rada imam izzive in nove stvari, v katerih se preizkusim in dokazujem. Sedaj je pred mano še en tak nov izziv - voditi in biti vzor vsem dijakom naše šole.

2. Kaj te je navdihnilo, da si se odločila za kandidaturo?

Za kandidaturo sem se odločila predvsem zato, ker sem si želela še en nov izziv in se preizkusiti v tej vlogi. Obenem pa želim, da bi se vsi dijaki na naši šoli počutili lepo in prijetno ter, da skupaj dosežemo željene cilje.

3. Kaj bi ti spremenila na naši šoli, da bi se dijaki in dijakinje bolje počutili? Kako boš to poskušala doseči?

Kot prvo bom veliko delala na medsebojnih odnosih, da bi postali skupaj kot velika družina, brez zamer. Moj cilj je urediti še dodaten prostor za druženje in sproščanje v prostih urah. Rada bi, da bi vsi tisti, ki imajo kakršen koli skriti talent, tega tudi pokazali in s svojimi izdelki ali znanji krasili in bogatili šolske prostore ter dogajanja. Vsak se lahko kje najde. Obenem pa si želim nove dogodke, zanimive za dijake. Z veseljem bom sprejela vsako idejo.

Prepričana sem, da bom z novo funkcijo pridobila veliko novih izkušenj. Se naučila ustvarjanja v skupini in iskanja skupnih mnenj, da bom pridobila na osebni rasti. Sigurno si želim boljše organiziranost ter dobro počutje ob misli, da bomo skupaj z vsemi dijaki rešili vse probleme in zagate.

Novi predsednici dijaške skupnosti Ekonomske šole Murska Sobota želimo veliko uspeha, sreče ter dobrih trenutkov v njenem mandatu.

Pripravila: Doroteja Šoš, 3d

Kako se učiti ob zaključku šolskega leta

Konec šolskega leta je sam po sebi običajno zelo napet, še posebej, če se nam v kratkem obdobju zgodi več ocenjevanj, hkrati pa moramo popraviti negativne ocene, ki so nam ostale iz prvega ocenjevalnega obdobja. V pričakovanju bližajočih se počitnic in ob naraščanju temperature ozračja je učenje še toliko težje.

Kaj storiti?

1. korak: **POZITIVNO RAZMIŠLJANJE** (negativne misli ti odvzamejo energijo in te lahko privedejo v paniko, s katero si ne moreš veliko pomagati, zato verjemi, da si sposoben/a uresničiti cilj, ki si ga zadal/a in to je pozitivna ocena ob koncu šolskega leta).
2. korak: oblikovanje **OSEBNEGA IZOBRAŽEVALNEGA NAČRTA** (za lažje planiranje ocenjevanj si je dobro narediti osebni izobraževalni načrt, ki ga dobiš pri razredničarki ali svetovalni delavki. Vanj vpiši predmete, pri katerih še moraš pridobiti oceno ter datum in snov ocenjevanja).
3. korak: **SPROTNO UČENJE** je tisto brez katerega ni rezultata. Zgolj pozitivno razmišljanje ni zadostno za doseganje učnih rezultatov. Potrebno si je narediti urnik, ki se ga dosledno držiš.

Za lažje sprotno učenje je potrebno:

- učno snov razdeliti na manjše delčke
  - časovno natančno opredeliti čas popoldanskega učenja
  - v načrtovanje učenja vključiti krajše odmore za sprostitev
  - reševati domače naloge
  - za morebitne nejasnosti vprašati učitelje v okviru njihovih govorilnih ur (naj te ne bo sram, učitelji bodo veseli tvojega zanimanja za dodatno razlago)
4. korak: **UČNO SNOV SI NAREDI ZANIMIVO** (poišči zanimive dele besedil; zapiske popestri s svojimi skicami, tabelami, grafi; snov poenostavi in jo skušaj povezati z življenjem).

Če boš ocenjen/a iz več vsebinskih sklopov ti predlagamo **PRPOP tehniko učenja**. To je tehnika učenja pred obsežnimi pisnimi ocenjevanji, saj nam omogoča, da si učno snov res dobro zapomnimo. PROP pomeni:

- **PRELET** (učno snov najprej preletimo, kar pomeni, da preberemo naslove, podnaslove, si ogledamo grafe, slike, karte oz. tabele).
- **RAZDELITEV** (po preletu snovi si snov razdelimo na manjša poglavja, pri tem si lahko narediš naslov, kateri del se bo učil kateri dan).
- **PREUČITEV** (pozorno si preberi besedilo in si podčrtaj ključne besede)
- **OBNOVITEV** (ključne besede skupaj z naučeno snovjo skušaj obnoviti s svojimi besedami)
- **PREVERJANJE** (na koncu še enkrat preleti vse naslove, slike in besedilo, saj boš

Želimo ti obilo uspeha ob zaključku šolskega leta!

mag. Evelina Katalinić

NEKAJ O UČENJU in POMNJENJU...

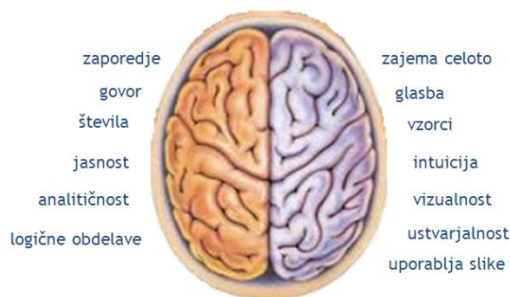
Zopet to učenje... doma, v šoli....

Učenje ni samo nekaj, kar povežemo s šolo. Dokazano je, da se učimo že pred rojstvom. Tako si lahko zapomnimo okus, zvok, celo neko osnovno reakcijo na stres. Po našem rojstvu, pa se naučimo vsega, kar danes vemo. Naučimo se hoditi, govoriti, pisati, se obnašati na določen način in še in še...

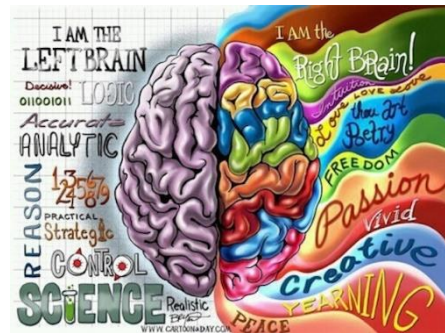
Učimo se vse življenje, na vseh področjih svojega življenja in na mnoge raznolike načine.

Psihologi pravimo, da je učenje duševni proces, ki nam omogoča pridobivanje znanja in nenehno spreminjanje. Ves čas je povezano s še enim proces, to je proces pomnjenja.

Kje pa učenje in pomnjenje potekata? Odgovor je v naših možganih, ki so sestavljeni iz dveh polovic-hemisfer, ki sta specializirani vsaka za določene aktivnosti. Učenje najbolj poteka, kadar hemisferi delujeta povezano.

vir slike: <http://deepblue.uni-mb.si/>

vir slike: www.huffingtonpost.com

Pomembno je, da urimo svoje možgane, saj bo potem tudi učenje in pomnjenje boljše.

To lahko storimo na naslednje načine:

- ✓ naredimo si načrt
- ✓ popijemo dovolj vode
- ✓ naredimo si učne listke, miselni vzorec (bodimo aktivni in vključimo čim več čutil)
  - ✓ večkrat ponavljajmo učno snov
  - ✓ gibajmo se na svežem zraku
- ✓ izvajajmo brain gym, da okrepimo sodelovanje med levo in desno poloblo (http://www.zdus-zveza.si/docs/novice/BRAIN_GYM_VAJE_opis_pozitivnih_ucinkov.pdf)
  - ✓ pogovarjamo s sošolci o naučenem, učimo se skupaj
  - ✓ rešujemo križanke, igro spomin

In ne pozabite. Učenje je kot hoja po snegu. Ko stopimo v novozapadli sneg, lahko opazujemo posamezne stopinje. Ko hodimo večkrat po isti poti, bomo naredili pot. Če večkrat ponovimo neko aktivnost, se jo bomo naučili in si jo zapomnili.

Pripravila: Nataša Gomiunik

Moje doživljanje Portugalske

Na Portugalskem nas je bilo skupaj 15 dijakov: 10 iz naše šole in 5 iz Slovenj Gradca. Spremljala nas je profesorica angleščine, Natalija Bračun – prvih 10 dni, nato jo je zamenjala profesorica iz Slovenj Gradca, Marta Belič.

Na letališče v Porto smo iz Bergama pri Milanu prileteli okrog

pol 9 zjutraj. Ko smo prevzeli prtljago, sta nas José Pedro in Filipe, partnerja iz Brage Mob(ility), z dvema kombijema odpeljala v Brago, ki je približno 40 kilometrov oddaljena od Porta. Nastanjeni smo bili v hotelu Braga by Axis, ki se nahaja blizu železnike postaje.

Komaj smo čakali da gremo v sobe, se malo osvežimo in potem na kosilo, ker smo bili že pošteno lačni. Po počitku in večerji smo se že prvi dan s kolegom Ninom in tamkajšnjim partnerjem Filipejem odpravili na lokalni nogometni derbi med Brago in Guimaraesem. Tekma je bila zelo napeta, saj je na koncu bil rezultat 3:3. Nepozabno doživetje!

V ponedeljek smo se odpravili na ogled mesta Brage, ter spoznavali njeno zgodovino. Vreme je bilo zelo prijetno. Po kosilu smo si ogledali kraj Tenoes na hribu nad Brago, kjer se nahaja znamenitost Bom Jesus do Monte (Dobri Jezus z gore). Ker je Portugalska zelo religiozna država, smo si v Bragi ogledali kar nekaj cerkva. V torek smo že začeli delati pri svojih delodajalcih, ki so nam jih dodelili partnerji z Brage Mob.

Na sobotni ekskurziji smo si ogledali Viana do Castelo, ki je od Brage oddaljena približno tričetrt ure vožnje po avtocesti. Na žalost nas je tam pričakal veter in dež, tu pa tam sicer malo sonca, pa spet manjša ploha. Na obrobju mesta smo si ogledali obalo in le korak smo bili oddaljeni od ene največjih držav na svetu, ZDA, natančneje mesta Miami.

V nedeljo smo si ogledali Lizbono. Spotoma smo pobrali dijake iz Poljske, na postanku pa smo na lastni koži preizkusili enega izmed nenavadnih portugalskih predpisov o varnosti: preden gre avtobus natočit gorivo, morajo vsi potniki izstopiti! V Lizboni smo si ogledali samostan Mosteiro dos Jeronimos, kjer sta skripti dveh portugalskih velikanov: pesnika Luisa Camoesa in morjeplovca Vasca da Game. Nato smo se odpravili do nabrežja reke Tajo, ki se ravno tam izliva v Atlantik. Most čez reko se imenuje Eifflov most, saj je načrt zanj naredil isti arhitekt kot za znameniti stolp v Parizu. Sledilo je kosilo in prosti čas. Nato smo si ogledali stari predel mesta, ki je preživel potres leta 1755. Na letališču smo prevzeli skupino hrvaških dijakov medicinske šole iz Zagreba in ugotovili, da bodo bivali v našem hotelu, kjer smo se po večerih nato veselo družili. Spotoma smo se ustavili še v verskem središču Fatima, ki je od Lizbone oddaljena približno 2 kilometra.

Bilo je lepo. Polno izkušenj, doživetij, poznanstev, spominov. Z veseljem bi izkoristil še kakšno takšno priložnost in spet obiskal Portugalsko.

Benjamim Vitez, 2.g

NA OTOKU VEČNE POMLADI

Dijaki programov ekonomska gimnazija in ekonomski tehnik Ekonomske šole Murska Sobota smo se letos v kar dveh izmenah izobraževali na področju spletnega trženja na Kanarskih otokih, na otoku Tenerife. Prva skupina februarja, druga pa aprila. V februarškem roku, od 21. 2. do 12. 3. 2016, se je na Tenerife odpravilo 6 dijakov programa ekonomska gimnazija, v aprilski skupini, od 9. 4. do 30. 4. 2016, pa je bilo udeleženih 8 dijakov programa ekonomska gimnazija in 8 dijakov programa ekonomski tehnik.

Naše bivanje na otoku Tenerife je trajalo tri tedne. Najprej smo se v poznih večernih urah odpeljali z avtobusom do Milana, tam pa prestopili ter pot nadaljevali z letalom. Celotno potovanje je trajalo 17 ur.

V času izobraževanja na področju spletnega marketinga smo stanovali v hotelu Pez Azul v Puerto de la Cruzu na severu otoka. Vsak dan, od ponedeljka do petka, smo se izobraževali na FU International Academy, in sicer od 9. do 17. ure. Skozi seminarje smo spoznavali spletni marketing, izpopolnili smo znanje angleškega jezika ter se naučili uporabljati nove programe, kot so: Canva, WordPress, Trello ... Poleg izobraževanja smo se udeleževali tudi raznih aktivnosti. Naučili smo se plesati flamenco, salso ter igrali odbojko na eni izmed lepih peščenih plaž. Seveda nismo izpustili niti ogleda botaničnega vrta, ki se nahaja tam v bližini ter občudovali veliko nam nepoznanih dreves in tropskih rastlin.

Ob vikendih pa smo imeli organizirane ekskurzije. Soboto, 16. 4., smo preživeli v Loro parku, v najlepšem živalskem parku v Evropi. Videli smo čez 700 različnih živali ter uživali na živalskih šovih ork, morskih levov, delfinov ter papig. V soboto, 23. 4., smo se povzpeli na vulkan El Teide, najvišji vrh Španije. Ta se nahaja v nacionalnem parku, ki je razglašen kot Unescova svetovna dediščina. Visok je 3718 metrov. Obenem smo si ogledali še mesto La Orotava. Nekaj dijakov je v nedeljo, 24. 4., obiskalo tudi vodni Siam park. V hotel smo se vrnili zagoreli od sonca ter s še eno novo izkušnjo, saj smo tam zelo uživali. Nekateri dijaki so si ogledali še glavno mesto Santa Cruz, kamor so odšli z mestnim avtobusom, ali pa so se odpeljali na jug, spili barquito v Hard Rock Cafe Tenerife ter se kopali v morju ob plaži Playa de las Americas.

Dijaki smo imeli priložnost spoznati njihovo kulturo, učiti se španščine in njihovih plesov, spletnega trženja in novih spletnih orodij, si ogledati otok, se kopati v morju in uživati na lepih plažah s črno mivko ter pokušati njihove dobrote. Domov smo se vrnili zadovoljni, polni novih izkušenj in uporabnih znanj na področju spletnega trženja. Obvladovanje teh znanj dokazuje tudi pridobljeno potrdilo o uspešno opravljenem 3-tedenskem izobraževanju na področju spletnega trženja.

Valentina Ščap, 3.a

NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU

Na začetku aprila sta me čakali dve državni tekmovanji: iz poslovne matematike in iz računovodstva. Ko sem pomislila na to, me je bilo zelo strah, saj sta bili tekmovanji eno za drugim, med njima pa sem morala še na celodnevno ekskurzijo v Budimpešto. Kar malo zmrazilo me je, ko sem pomislila na vse to. Za tekmovanja smo imeli kar veliko priprav, več za poslovno matematiko, nekaj manj za računovodstvo, ker smo se tu podobno snov učili med poukom.

Prvo tekmovanje sem imela iz poslovne matematike na bežigrajski gimnaziji v Ljubljani. Pot tja je bila zelo sproščena. Tam smo se registrirali in odšli malo po šoli, saj me je močno zanimalo v kateri učilnici bom. Ko se je začela prireditelj, sem postala malo nervozna, ker sem se zavedala, da se bo kmalu pričelo reševanje tekmovalnih nalog. A ko sem končno dobila nalogo predse, sem ugotovila, da je bil moj strah odveč. Naloge so bile zelo lahke, a so bile sestavljene tako, da so bile dvoumne. Po pisanju smo se pogovarjali o nalogah in ugotovila sem moje majcene napake.

Po kosilu smo morali čakati na profesorice, ker so bile v komisiji za popravljanje nalog. Med tem časom smo šli na kavico, se popolnoma sprostiti in odmislili naloge, ki so bile že za nami. Med potjo nazaj smo se imeli zelo lepo, tudi profesorji so se z nami zelo zabavali mi pa z njimi. Najlepši dogodek je pa bil v Mariboru, kjer smo se ustavili v Mc'donaldsu. To tekmovanje je bilo zelo super.

Naslednje tekmovanje nas je čakalo nekaj dni za prvim. To je bilo tekmovanje iz računovodstva v Postojni. Tja nas je s šolskim kombijem peljal naš poslovni sekretar Pištek, ki nas je med potjo zelo zabaval, da bi se čim bolj sprostile pred pisanjem. To sta poskušali tudi naši mentorici in na nek način jim je to tudi uspelo. Pot tja je bila zelo super. Najbolj od vsega si bom zapomnila naše selfije na kavici in v kombiju.

Ko smo prispeli v Postojno, so nas prav lepo sprejeli in nas za najprej skupinsko (ekonomska šola MS) poslikali. Nato je sledila registracija in pri registraciji smo dobili skromna darila. Potem so nas popeljali na pogostitev in tam smo tudi počakali na prireditelj oz. sprejemni govor v predavalnici.

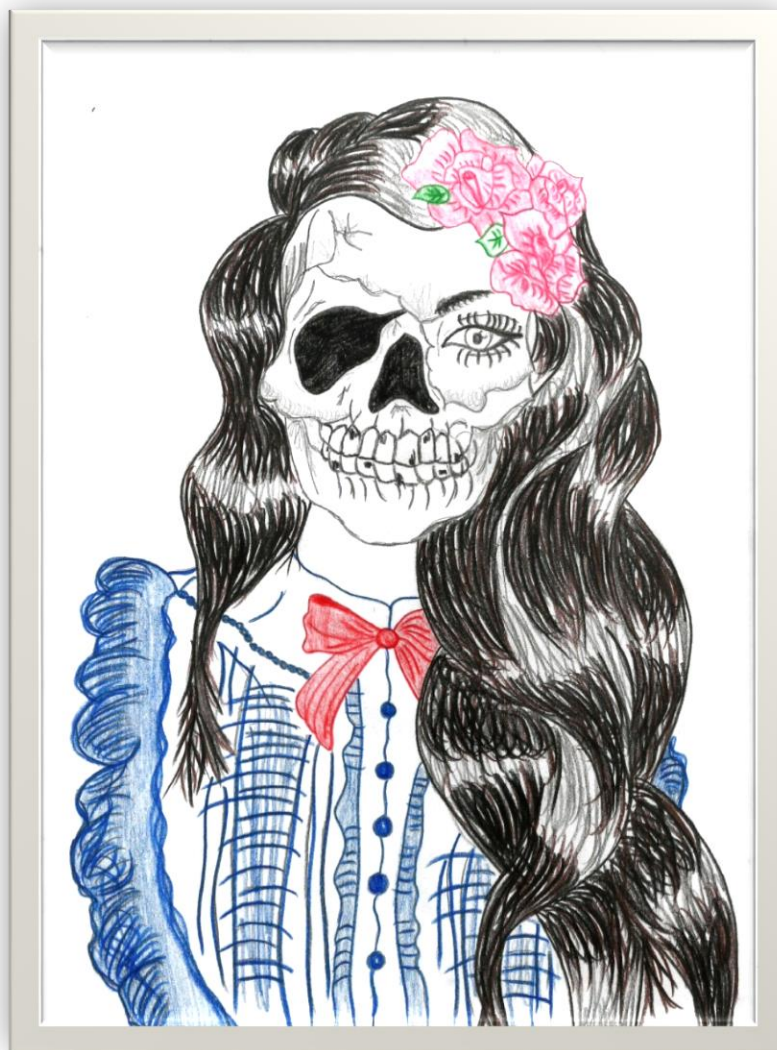
Po tem govoru smo se odpravili pisati tekmovanje. Na tem tekmovanju sem bila še bolj živčna in še bolj me je bilo strah, saj sem vedela, da če naredim majhno napako, se ta lahko veže na celotno nalogo. Med pisanjem sem bila ves čas pozorna na uro, da mi slučajno ne bi zmanjkalo časa. Končala sem na srečo veliko pred koncem.

Sledilo je kosilo še z dvema dijakinjama iz 2. letnika. Veliko smo se pogovarjale o nalogi vendar smo se po določenem času odločile, da pustimo to za sabo in smo se raje pogovarjale o drugih stvareh. Čakanje na profesorici je bilo prav mučno, saj sem imela določena vprašanja, na katere nisem vedela odgovoriti. Na poti domov smo našega šoferja prepričevali, da bi šli v Mc'donalds v Maribor in na koncu nam je tudi uspelo. Tam smo praznovali naše opravljeno pisanje in končno smo se vsi sprostili od pisanja in nalog.

Ta tekmovanja ti dajo določene skrbi vendar hkrati pa lepe dogodivščine in trenutke, ki jih preživimo s profesorji izven šole. Vsakemu privoščim, da bi šel na kakšno tekmovanje, vsaj zaradi dogodivščin in izkušenj.

Anja Horvat, 3.c

Risba: Romanela Horvat

ZAKLJUČEVANJE SREDNJE ŠOLE

Sem Mihaela Balažic in prihajam iz Beltincev. Moja srednješolska pot se je začela leta 2011 na Ekonomski šoli Murska Sobota. Vpisala sem se v triletni program trgovec, ker me delo prodajalke zelo veseli. Že ob samem začetku sem dobila zelo dober vtis in na šoli sem bila zadovoljna. V prvem letniku so me izbrali za predsednico razreda. Moja naloga je bila hoditi na sestanke dijaške skupnosti in vse informacije prenašati sošolcem. V drugem letniku programa trgovec smo imeli 10 tednov prakse. A še pred prakso sem se veliko pripravljala na Državno tekmovanje iz tehnike prodaje, ki je potekalo v Slovenj Gradcu. Tekmovala sem na področju tekstila in to med hudo konkurenco. Kljub temu sem se zelo dobro odrezala. Tudi v tretjem letniku smo imeli prakso, tokrat 14 tednov. Tudi takrat sem se udeležila Državnega tekmovanja iz tehnike prodaje. Bilo je v Mariboru, tekmovala pa sem v isti disciplini kot leto prej. Ker sem za sabo imela že nekaj prakse v trgovini, sem bila bolj pripravljena in sem dosegla odlično drugo mesto.

V času šolanja se ni vedno vse odvijalo samo okrog učenja in priprav na tekmovanje. Tako sem bila med drugim tudi izbrana za glavno igralko v predstavitvenem filmu ekonomskih šol na nivoju celotne Slovenije. Več let sem aktivno sodelovala še pri promociji šole v okoliških osnovnih šolah.

Ker sem se res super počutila na šoli in vsa leta dosegala odlični uspeh, sem se odločila tukaj tudi nadaljevati šolanje. Vpisala sem se v program ET-pti še dve leti. Zdaj že končujem drugi letnik. Na šoli so potekale volitve predstavnika dijakov v Svetu zavoda, prijavila sem se na razpis in bila izvoljena. Skratka: šola mi je dala veliko zanimivih in pestrih izkušenj.

Mihaela Balažic, 2.g

Domovina je tam, kjer je moj dom

(pripravljeno za istoimenski natečaj)

Star sem pet let. Ime mi je Kafi.

Zbirali smo se na trgu. Bilo nas je vedno več in več. Majhen sem in ne vem, zakaj smo tukaj. Ljudje me obkrožajo, starši pa so mi govorili le, da bomo šli na prekrasno potovanje po svetu. Naš cilj naj bi bil Nemčija. Nisem še slišal za to državo, kajti šele nedolgo nazaj sem prišel na svet. Mama mi je na hrbet naložila dokaj težko torbico,

da bi se skoraj zgrudil. Vsi so nekaj kričali, eni so bili žalostni, napeti, drugi spet veseli in polni pričakovanja. Nisem vedel, kaj nas čaka, vedel sem le to, da bomo dolgo od doma. Potem pa se je začela parada, vsi smo začeli nekam iti. Ene so natlačili na avtobuse, druge na vlake, eni pa kar peš, med njimi sem bil tudi jaz. Hodili smo dolgo, pot se je vlekla, večerilo se je in noge so me še komaj držale. Kar naenkrat smo se ustavili ob nekem jarku, mama se je usedla, jaz sem legel poleg nje in zaspal. Naslednje jutro nas je spet čakalo naše potovanje. Pridružili so se nam tudi možje v modrem in vojaki. Začelo me je skrbeti, saj sem začel počasi ugotavljati, da to ni lepo potovanje, o katerem mi je govorila mama. Začeli so se prepiri, pretepi, polno kamer in novinarjev, napetost, strah in trepet. Jaz sem samo opazoval, kaj se bo zgodilo. Tesno sem se držal mamine roke in hodil z njo.

Postal sem lačen. Mama me je poslala k neki teti po hrano in vodo. Rekla mi je, da me bo počakala. Vzel sem kruh in vodo zame ter za mamo. Vrnil se tja, kjer je prej stala mama, a nje ni bilo več nikjer. Začel sem jokati, na ves glas kričati. V množici ljudi se nisem znašel, saj sem bil zelo majhen in neopazen. Paziti sem moral, da me ne bi kdo pohodil, ko sem tekal sem ter tja. Ustavil sem se in pojedel žemljico ter popil nekaj vode. Snel sem si torbico, da bi vanjo dal kruh, ki sem ga vzel za mamo. Skrbelo me je zanjo. Čakal sem jo, da ji dam ta kos kruha, da ne bo umrla od lakote. Medtem ko sem kos kruha tlačil v torbo, sem opazil fotografijo. Na njej smo bili mama in oče in jaz. Fotografijo sem vzel v roke in z vso močjo poljubil svojo družino. Star sem pet let in sem ostal popolnoma sam. Očeta so ugrabili in ga odpeljali kdove kam. Ostala mi je le mama, a zdaj so mi vzeli še njo. Imel se upanje, da me bo mama poiskala in poskrbela zame. Pot sem moral nadaljevati sam med množico ljudi, kajti drugega mi ni preostalo.

Minilo je nekaj mesecev, morda tudi leto. Prišli smo na zeleni cilj v Nemčijo. Bil sem utrujen, lačen, nog več nisem čutil, a vseeno sem se počutil ponosno, saj sem zmozel sam priti v našo obljubljeno deželo. Prva misel je bila, kako bi bili srečni moji starši, če bi izvedeli, da sem zmozel in sem se boril

zanju in zase, pa čeprav otrok. Sedel sem se na tla. Odprl sem torbo in videl kos kruha. Nisem ga pojedel, saj sem upal, da bo prišla mama.

Za marsikaj sem bil prikrajšan, otroštva nisem imel kot ostali. Moji vrstniki so hodili v šolo, jaz pa sploh nisem vedel, kako šola izgleda. Boril sem se za življenje. Ponosen sem nase, saj zdaj vem, da sem močen in vredno se je bilo boriti. Tako majhen sem bil in tako zelo sem moral trpeti. Pri petih letih sem ostal brez staršev, nisem poznal nikogar in tudi vedel nisem, kje se nahajam. Bežal sem pred nasiljem, vojno in hrepenel po boljšem življenju. Fotografijo, ki mi jo je mama dala v torbico, še zdaj nosim s sabo in nikoli ne bom pozabil, kaj mi je govorila mama. Samo eno življenje imam in boril se bom zanj.

Nina Fujs, 3. c

Risba: Romanela Horvat

OBIČAJI NA GREGORJEVO

(pripravljeno za oddajo na našem šolskem radiu, predvajano 21.3.2016)

Olga puna pričakovanja pred dnevom svetega Gregorja čaka svojega Lujzeka. Šče ga nagučati, ka bi se njima kaj zanimivoga zgoudilo na tej den. Kda prijde, se dosta zanimivoga pogučijta in spominjata:

ALOJZ: »Joj draga moja Olga, se še spomleš najnih časov, kda sva se pred 40. letame šetala po travnikaj na Gregorjevo. Tak si me fajn držala pod rokou, kak že dugo nej.«

OLGA: »Spomlin se še kda san te spoznala! Te si biu takse lejpe z rjavimi lasame, pa tiste rjave lače so te tak fajn pasale na telou.

Nas, zdaj san se spomnila, ka mi je moja babica skoz gučala. Sako leto 12. Marca sve odle gledat nebou. Pravla mi je, ka prve ptič, ka mo ga vijdla, de me naznano kakšen de moj mož. Te je pa mijmo letejla čarna stara sraka pa sva se za 5 let muva oženila.«

ALOJZ: »Draga moja, nika se ne špotaj, naš kak pravijo: lepota ni na obrazu; lepota je svetloba v srcu.«

OLGA: »Ja, to je sosedova Cvetka tudi pravla, kda se je ločila, pa z tisten mladen oženila lane.«

»Mene zdaj neka drugjo bole zanima. Kda boš tij mene pa kama pelo? Vejpa že 10 let nesva šla dale kak do cerkve pa trgovine. Gledaj zdaj de Gregorjevo, seposede se kaj godij. Pelaj me nekan, ka mo bar mejla kaj gučate sosede, kda prijde v nedelo na kavo.«

ALOJZ: » Pa kama be ti rada pa šla ? Vejpa lane sva odla gledat k potoke, kak so spuščale osvetljene male splave, gregorčke na predvečer Gregorovoga. To so najprlej mele tan na Gorenjskon, te pa so začale vsi delate male splave pa spuščate, še po našon mokoše jih včasah vijdeš.«

OLGA: »Muva bi tude lejko kakšo naredila, v garaže se mamu nekaj stiropola.«

ALOJZ: »Sveti Gregor je pomejno preobrat v življenje Kroparjev, ka pri svojon dele nejsu nucale več svetilke. Z metanjem različnih gorečih predmetov v manjši potok so pozdravili prihod sunca pa pomladi. Den pa se je podukšo, ka obrtnikon kak je naš Franc nej trbelo več delate pri posvejte. Spomlen se kak so čevljari skoz odile v Tržič na večer pred Gregoroven, nendre ob potoke zakurile kres, te pa metale mekle, pa kda so se vnele pa skoro zgorele so jih pometle z vodo.«

OLGA: »Viš mojo bi tude lejko ta dala, ka je že cejla znucana.«

ALOJZ: »Kda de senje dobijš novo, če me prlej ne vujdeš kama, ka be samo nekan odla rada.«

OLGA: »Ka pa či se pelava v Kremenik. Tan toga dnejava pod vsakin grmon nastavljajo liter vina pa kruj. Na Valentinovo so v grmovje dale že povitice, gibanico, pijačo za ptičjo gostijo. Tou pa je lejko vido samo tisti, ka je prišo bos do grmovja.«

ALOJZ: »S teuf bi lejko komot šau v Kroke. Tan tej den z delon hitro končajo. Te se pa zača plezanje po drevaj v šume, cviljenje, oponašanje ptičjoga petja, čivkanje pa takše norije delajo. Včase me to na tebe spominja Olga.«

OLGA: »Mene se pa bole zdij ka muva letos seeno neva nikan šla! Oženjeneva pa sva tak že dugo. Naš kak pravijo: Tisti ptičke, ka se nejsu poženile na Valentinovo, se ženijo na Gregorovo, te je resan že sila. Dolence pravijo tak: Če je o sveton Gregore breza zelejla, so kosi godni že o sveton Jurije.«

Sestavila Valentina Ščap, 3.a

ENRIQUE IGLESIAS – Na koncertu najlepšega pevca

Enrique Iglesias je španski pevec, ki se je rodil 8. maja 1975 v Madridu, v Španiji. Njegovo otroštvo je bilo zelo naporno saj je doživel ločitev njegovih staršev, ko je bil star komaj 3 leta. Njegov uspeh je zelo dober, saj je že v prvih treh mesecih prodal prvi milijon albumov in dobil prvo zlato ploščo že v treh tednih prodaje. Izdaja tega albuma ga je pripeljala med zvezde v španski glasbeni svet. Njegove pesmi so predvsem pop, dance in latino pesmi, ter so v angleškem in španskem jeziku. Enrique Iglesias je obiskal že veliko držav v katerih je priredil 78 koncertov, ki jih je obiskalo več kot 720.000 ljudi. Njegova prva svetovna turneja je bila ena največjih, ki so jih izvedli latinsko-ameriški izvajalci, in je iz Enriqueja naredila najuspešnejšega latinsko-ameriškega pevca. Letos je obiskal tudi Hrvaško, kjer je imel koncert v zelo veliki dvorani Arena Zagreb.

Moja največja želja je bila, da bi ga videla in slišala v živo in ta želja se mi je izpolnila. Bila sem na dolgo pričakovanem koncertu, ki je bil 8.5.2016 v Zagrebu. To željo so mi izpolnili moji predragi prijatelji, ki so mi vstopnico za koncert kupili za rojstni dan. Tega darila sem bila izmed vseh najbolj vesela, saj nikoli nisem pričakovala, da bom doživela kaj tako lepega. Takrat sem bila prvič na tako velikem koncertu. Šla sem z dvema prijateljicama. Koncert je bilo zelo lep, super vzdušje in ogromno ljudi. Skupno bi jih naj bilo okrog 15.000. Gneča je bila velikanska, zlasti tik pred odrom, kjer so se vsi prerivali. Ampak imela sem res veliko srečo, saj sem bila v tretji vrsti in sem Enriqueja videla zelo lepo od blizu. Na koncertih je znan tudi po tem, da na oder vedno povabi deklet iz občinstva in z njo zapoje pesem. Na koncertu v Zagrebu pa je naredil izjemo in na oder povabil moškega. Malo smo bili razočarani, saj si je vsaka od deklet želela biti z njim na odru, ampak to ni pokvarilo nedeljskega večera. Posebnost je bila še ta, da je Enrique ravno ta dan praznoval svoj 41. rojstni dan, tako smo mu vsi skupaj zapeli pesem za rojstni dan. Pripravili so celo zelo veliko torto, ampak sama nisem imela te priložnosti, da bi jo poskusila. Koncert je trajal samo dve uri, ampak bilo je zadosti, da je naredil zelo dober in nepozaben večer v Zagrebu.

Na koncertu sem se zelo zabavala, in ta prelep, nepozaben dogodek mi bo ostal za vedno v lepem spominu.

Katrina Gomboc, 3.c

ŠOLSKI GLASBENI BAND

Brez glasbe je šola prazna in pusta. Zato imamo na šoli tudi dobro glasbeno skupino, ki nas razveseljuje s svojimi skladbami na različnih šolskih in tudi občolskih prireditvah. Člani glasbene skupine so: **Gašper Marič** na kitari in harmoniki, **Domen Merčnik** na bobnih, **Franc Lukač**, **Rene Barber** in **Tadej Titan** na električni kitari. Skupino občasno dopolnjuje tudi pevka **Klara Zver**, ki jih spremlja na prireditvah. Vsak od članov se je predstavil in povedal kaj zanimivega o sebi.

Sem **Gašper Marič**, dijak 3. letnika ekonomske gimnazije. Zelo rad se ukvarjam z glasbo in za njo porabim veliko prostega časa. Sem šolan harmonikar, saj igram tako na frajtonarico, kot tudi na klavirsko harmoniko. Že nekaj časa se tudi ukvarjam z igranjem bass kitare in s petjem različnih glasbenih zvrsti. V šolskem bendu sodelujem že 3 leta. Tudi v prihodnosti se želim ukvarjati in izobraževati v tej smeri.

Sem **Domen Merčnik**, star sem 19 let in prihajam iz Rakičana. Trenutno hodim z zadnji letnik ekonomske gimnazije. V našem šolskem bendu igram bobne. Bobne igram že približno 7 let. Glasba mi pomeni veliko, v njej najdem inspiracijo, me pomirja, me spravi v boljšo voljo in je del mene, brez nje ne bi mogel živeti. Včasih, ko sem jezen, se usedem za bobne, začnem igrati in jeza takoj izgine.

Sem **Franc Lukač**, dijak 1. letnika, logistični tehnik. V šolskem bendu igram električno kitaro. Poleg kitare igram še bobne in harmoniko. Igram tudi izven šolskega benda in sicer v dveh ansamblih Tandem in Aktual. Za glasbo sem se odločil, ker se moj dan začne in konča z njo, ker mi vedno postavlja izzive, ki jih želim doseči. Včasih jih z lahkoto dosežem, včasih ne, zato delam veliko na tem, da jih dosežem!

Sem **Rene Barber** in obiskujem 3. letnik, smer logistični tehnik. Prosti čas večinoma posvečam glasbi, risanju in teraristiki. Tako kot vsak si tudi jaz želim biti v svojih hobijih uspešen. Moja glasbena kariera se je začela, ko sem imel 8 let, to je v 3. razredu osnovne šole. Takrat sem spoznal, da je mogoče kitaro tisto, s čimer si želim krajšati čas. Vpisal sem se v glasbeno šolo, ki sem jo obiskoval štiri leta. Nato sem kupil električno kitaro in se začel učiti sam. Sedaj ko sem prvo željo že uresničil, so me povabili še v šolsko skupino, ki mi predstavlja nov cilj, da bi postal uspešen tudi izven šolskih prireditev.

Sem **Tadej Titan**, obiskujem 1. letnik, smer logistični tehnik. Kitaro sem začel igrati, ker so mi povedali, da je to všeč dekletom. Hkrati pa sem želel poskusiti nekaj novega in kasneje je to postal moj hobi. Z glasbo se bom ukvarjal tudi v prihodnosti, ker me to veseli in me pomirja.

pogovarjala se je: Valentina Ščap, 3.a

TETOVIRANJE

Sem Rene Barber, dijak 3. letnika programa logistični tehnik. Kot mlad fant imam veliko hobijev. Tokrat vam predstavljam tetoviranje. S to dejavnostjo sem se začel ukvarjati pri svojih 16-ih letih, navdušil pa me je brat.

Tetoviranje je trajna oz. stalna telesna poslikava, izdelek se imenuje tatu (*tattoo*). Izraz tetoviranje izhaja iz samoanščine - *tat(a)u* - pomeni risati oziroma označiti. Danes je to nanašanje barve z vbodi v globlje kožne plasti ali pod njo, drugače okrasitev kože z resničnimi ali izmišljenimi podobami, ornamentami, liki... K tetoviranju spada tudi brazgotinjenje, umetno povzročanje brazgotin kar je pri nas še malo uporabljena tehnika. Sodobni tatu je trajna okrasitev kože na način, s katerim se z iglo pod kožo vnese črnilo.

Najpogostejša **moderna tehnika** tetoviranja je s pomočjo električnih igel (električna pištola v katero se vstavi tetovirna igla). Električno pištolo oziroma električno pisalo poganja motorček, ki omogoča tudi več sto vbodov na sekundo z eno iglo, namenjeno obrisu motiva in linijam motiva, ali vbode več vzporednih igel namenjene senčenju motiva. Še danes se nekatere starodavne tehnike ohranjajo bodisi glede načina ali uporabe barv, tako nekateri najbolj sloviti umetniki še zmeraj uporabljajo starejšo tehniko ročnega vbadanje igel in ne uporabljajo tetovirnih naprav. Razmeroma redka je tehnika brazgotinjenja, ob nepravilnem postopku te tehnike so posledice lahko usodne.

Postopek tetoviranja: najprej se nariše ali natisne izbran motiv na poseben papir, kasneje se naredi s tem odtis na telo. Sterilizirajo se igle kjer je potrebna izredna previdnost, boljše in zaželeno je, če se igla uporabi le enkrat. Predel, kjer bo tatu, se razkuži, obrijejo se morebitne dlačice, nato je na vrsti odtis zelenega motiva. Tattooist zmeša predvideno barvo črnila, kožo namaže s stik mazilom, da je koža mastna in igle lepo drsijo po koži. Pomembno: tattooist nosi rokavice za enkratno uporabo, ki jih zamenja ob vsaki prekinitvi dela. Oblačilo in lasje morajo biti zavarovani s posebnim polivinilom. Zelo pomembna je tudi globina tetovaže. Črnilo se nanaša v drugo plast kože, imenovano usnjica, vsekakor pa pod povrhnjico. Povrhnjica se lahko kdaj olupí, recimo pri nekontroliranem sončenju, tattoo pa kljub temu ostane, ker je pod njo. Vkolikor je tetovaža narejena kvalitetno, naj bi ostala enaka in nespremenjena vse življenje. Razlog za obstojnost so celice v usnjici, ki so razmeroma stabilne in dolgo ostanejo nespremenjene.

Zakaj in kdaj se odločimo za tetoviranje?

Ljudje se tetovirajo iz različnih razlogov: da bi ugajali prijateljem, da bi čutili pripadnost določeni družbi ali verski organizaciji, nekateri izkazujejo s tem individualnosti, da bi izrazili upornišтво in neodvisnost svojega duha. Za nekatere je tatu pojem svobode, svobodnega izražanja. Vse to in še mnogo drugega so lahko tehtni razlogi za odločitev imeti tatu. Strokovnjaki tatoisti ne priporočajo tetoviranja imen, grobov, obeležij dogodkov, ...

Pri odločitvi za postopek se je pomembno zavedati, da je tatu trajna oznaka. Trenutno ne obstaja metoda za njegovo trajno odstranitev, razen kirurški poseg, a še zmeraj je vidno mesto, kjer je bil tatu narejen.

Kot vsak tetover imam tudi jaz veliko željo: uspeti v tej dejavnosti ter služiti denar z dobrim glasom strank ter podporo družine.

Besedilo in risbe: Rene Barber, 3.d

VICI IN ŠALE ☺

HVALEŽNOST

Gospod v poznih 80 se odpravi na spoved.

Gospod: "Oče, med 2. svetovno vojno je na domača vrata potrkala lepoticica in me prosila, naj jo skrijem pred nemci. Seveda je nisem mogel zavriniti, zato sem jo skrtil na podstrešje."

Duhovnik odgovori: "To pa res ni nič slabega, imaš za povedati še kaj kar ti leži na duši?"

Gospod: "Nisem še dokončal, huje je kot to," tarna spovedanec, "hvaležna za zatočišče mi je začela vračati s seksom."

Duhovnik: "Človeka v stiski naredita marsikaj. Če vam je resnično žal, potem vam je vsekakor odpuščeno."

Gospod: "Hvala oče," olajšano zavzdihne, "imam pa še eno vprašanje."

"Kaj pa je?" vpraša duhovnik.

Gospod: "Ali naj ji povem, da je konec vojne?"

Zvoniti po toči je prepozno

Mož sedi pred TV in se dere: "Ne, ne, budalo, kaj delaš, cepec, idiot, bik zarukani! Budalo, ne, ne, ne!!!"

Žena se oglasi iz kuhinje: "Ne glej spet nogometa, če te tako razburja!"

Mož: "Gledam posnetek najine poroke."

Snemanje TV oddaje

RTV Slovenija je snemala oddajo za otroke z naslovom *Dan na kmetiji*. Pripravila je kamere in kmet je začel pripovedovati: "Ja, tkule je tu. Jest zjutraj ustanem, spijem en štamberle šnopsa in grem u štalu." "Stop, stop!" zavpije režiser. "Gospod kmet, to je oddaja za otroke in tukaj ne morete opletati z alkoholom, zato raje recite kako drugače, na primer, da ste prebrali kakšno knjigo."

Kamere so spet stekle in kmet je začel: "No, tkule je tu na kmetiji. Jest zjutri ustanem pa eno takratko knjigo preberem, pol grem pa u štalu. Tm zrihtam živino, ji vse popucam, pol pa vmes še eno al pa dve kratki knjigi preberem. Potem grem in se fajn najem in potem še eno bolj debelo, ampak vseeno nekoliko lažjo knjigo dol spustim, se pravi preberem, popoldne greva s Francom v gozd in tam vsak po dve knjigi, včasih pa tudi po tri prebereva. Saj veste, kaku je to, težko delo in človek se mora malo sprostiti. No, potem pa pride večer, ko se nama pridruži se Srečo in gremo skupaj v knjižnico, kjer beremo in beremo, da se kar iskre delajo, in to toliko časa, dokler nas knjižničarka ne vrže ven. Potem gremo domu ali pa k Sreču, ki ima tiskarno kar doma. Taku smo mi trije ob štirih zjutraj že fajn, fajn načitani."

izbral VERBANČIČ Aleš 3.D
(povzeto po različnih internetnih virih)

summer
Party

